

BEZOEK VAN Z. E. KARDINAAL VAN ROSSUM AAN AMSTERDAM.

(Zie afbeelding).

De eenige Nederlandsche geestelijke, die de kardinaalshoed draagt, Zijne Eminentie Kardinaal van Rossum, is, na een langdurig verblijf te Rome in het vaderland teruggekeerd en het voorwerp geweest eener schitterende ontvangst van de zijde zijner geloofsgenooten, geestelijken en leken.

Onze foto stelt den kardinaal voor (rechts, zonder hoed), terwijl hij poseert voor deze opname. De kardinaal is vergezeld van zijn secretaris en andere leden van zijn gevolg en omringd door eenige leden van de geestelijkheid.

De groote huldebetuiging heeft plaats gehad in de St.-Willibrorduskerk, aan den Amsteldijk, waarin geen plaats onbezet bleef, van de zijde van de mannenafdeeling van de aartsbroederschap der Heilige Familie. Het ruime tempelgebouw was rijkelijk en smaakvol versierd; in het priesterkoor de banieren der verschillende afdeelingen van de aartsbroederschap, tegen alle pilaren corbeilles met bloemen en groen, bij den hoofdingang palmen en laurieren en onder den koepel een reusachtige corbeille, een ware tuin, welke werd omgeven door breede purperroode, schuin afhangende

guirlandes, en waarvoor was aangebracht de beeltenis van paus Pius X.

Het was in deze smaakvol versierde ruimte, dat kardinaal van Rossum binnentrad, voorafgegaan door koorknappen en gevolgd door jongelieden in de voortreffelijk nagebootste kleedij van de Zwitsers der Pauselijke garde, opgewacht door de hooge geestelijkheid van Amsterdam, terwijl het orgel feestklanken deed hooren.

De feestrede werd uitgesproken door pastoor Van Zanten, die op de groote eigenschappen van hart en geest van den kardinaal in welsprekende bewoordingen het licht liet vallen.

Te voren had pater Van Dam het woord gevoerd tot den gehuldigde, hem dankend, dat hij den leden der aartsbroederschap de groote eer gunde, hem het eerst te mogen huldigen, hem, den eersten Nederlander, die na vier eeuwen tot het kardinaatschap werd verheven, en hem betuigend, dat de leden der aartsbroederschap nooit zullen nalaten zich die onderscheiding volkomen waardig te toonen.

Na afloop der kerkelijke plechtigheid begaf de kardinaal zich op het balkon der pastorie en zag daar het voortbijtrekken van een grooten stoet van verenigingen met banieren met muziekkorpsen. Het voortbijtrekken duurde bijna een half uur. Een reusachtige menigte bracht den hoogen prelaat een indrukwekkende ovatie, waarvoor deze bij herhaling met handgebaar vriendelijk dankte.

DE VERGROOTING VAN HET VATICAAN

(Zie onderstaande afbeelding)

De H. Stoel heeft een uitgestrekt park aangekocht teneinde de tuinen van het Vaticaan te kunnen uitbreiden. Het plan is afkomstig van 's Pausen administrateur, mgr. Misciattelli en bedoelt om het pauselijk domein uit te leggen naar de zijde van de Via Aurelia, buiten de Porte Cavallegiari, tot aan de dennebosschen van Sacchetti. Geruimen tijd werden in het geheim onderhandelingen gevoerd met den eigenaar der gronden, prins Karel Torlonia; de overeenkomst is geteekend en vormelijk is dus de uitbreiding een voldongen feit.

Onze foto toont duidelijk hoe belangrijk de uitgestrektheid is, die aan de Vatikaan-gronden wordt toegevoegd.

Er is nog één bezwaar bij den aankoop. Wil de Paus n.l. in de nieuwe terreinen gaan wandelen, dan moet hij den openbaren weg over, die Italiaansch grondgebied is, hetgeen in strijd is met Vatikaansche opvattingen. Men denkt er dus over om de oude Porta Pertusa, die midden in de Vatikaansche tuinen ligt, te heropenen en aangezien die eenige meters lager ligt dan de weg, een ondergrondsche galerij te maken van het Vaticaan die leidt naar een der nabijgelegen bijzondere eigendommen, o. m. van Ernesto Pacelli, directeur van de Banca Romana, die een deel van de gelden van de kerk beheert.

